

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (šestého senátu)

15. září 2016 *

„REACH — Poplatek za registraci látky — Snížení pro mikropodniky a malé a střední podniky — Chyba v prohlášení o velikosti podniku — Doporučení 2003/361/ES — Rozhodnutí, kterým se ukládá administrativní poplatek — Určení velikosti podniku — Pravomoc ECHA“

Ve věci T-675/13,

K Chimica Srl, se sídlem v Mirano (Itálie), zastoupená R. Buizzou a M. Rota, advokáty,

žalobkyně,

proti

Evropské agentuře pro chemické látky (ECHA), původně zastoupené M. Heikkilä, A. Iber, E. Bigi, E. Mauragem a J.-P. Trnkou, poté M. Heikkilä, E. Bigi, E. Mauragem a J.-P. Trnkou, jako zmocněnci, ve spolupráci s C. Garcia Molyneuxem, advokátem,

žalované,

jejímž předmětem je zaprvé návrh založený na článku 263 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí ECHA SME(2013) 3665 ze dne 15. října 2013, kterým se konstatuje, že žalobkyně nepředložila důkazy nutné k tomu, aby jí mohlo být přiznáno snížení poplatku stanovené ve prospěch malých podniků, a ukládá se jí administrativní poplatek, zadruhé návrh znějící na to, aby bylo žalobkyni přiznáno postavení malého podniku a byl na ni uplatněn odpovídající poplatek, a zatřetí návrh založený na článku 263 SFEU a znějící na zrušení faktur vystavených ECHA,

TRIBUNÁL (šestý senát),

ve složení S. Frimodt Nielsen, předseda, F. Dehousse (zpravodaj) a A. M. Collins, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: J. Palacio González, vrchní rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 20. ledna 2016,

vydává tento

* Jednací jazyk: italština.

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

- 1 Dne 10. listopadu 2011 nechala žalobkyně, společnost K Chimica Srl, registrovat jednu látku na základě nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Úř. věst. 2006, L 396, s. 1).
- 2 V průběhu registračního řízení žalobkyně uvedla, že je „malým podnikem“ ve smyslu doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků a malých a středních podniků (Úř. věst. 2003, L 124, s. 36). Toto prohlášení jí umožnilo dosáhnout snížení poplatku z veškerých žádostí o registraci, jak je zakotven v čl. 6 odst. 4 nařízení č. 1907/2006. V souladu s čl. 74 odst. 1 téhož nařízení byl zmíněný poplatek vymezen v nařízení Komise (ES) č. 340/2008 ze dne 16. dubna 2008 o poplatcích a platbách Evropské agentury pro chemické látky podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 (Úř. věst. 2008, L 107, s. 6). V příloze I nařízení č. 340/2008 je zejména uvedena výše poplatků za podání žádosti o registraci podle článku 6 nařízení č. 1907/2006, jakož i snížení přiznané ve prospěch mikropodniků a malých a středních podniků. Evropská agentura pro chemické látky (ECHA) kromě toho podle čl. 13 odst. 4 nařízení č. 340/2008 vybírá poplatek nebo platbu v plné výši a dále administrativní poplatek, nemůže-li fyzická nebo právnická osoba, která tvrdí, že má nárok na snížení nebo prominutí poplatku, svůj nárok na takové snížení nebo prominutí prokázat. V tomto ohledu přijala správní rada ECHA dne 12. listopadu 2010 rozhodnutí MB/D/29/2010 o klasifikaci služeb, za něž se vybírají poplatky (dále jen „rozhodnutí MB/D/29/2010“). V článku 2 a tabulce 1 přílohy tohoto rozhodnutí ve znění rozhodnutí správní rady ECHA MB/21/2012/D ze dne 12. února 2013 se uvádí, že administrativní poplatek podle čl. 13 odst. 4 nařízení č. 340/2008 činí 19 900 eur pro podniky velké, 13 900 eur pro podniky střední a 7 960 eur pro podniky malé.
- 3 Dne 10. listopadu 2011 vystavila ECHA fakturu č. 10029302 na částku 9 300 eur. Tato částka podle přílohy I nařízení č. 340/2008 ve znění platném v rozhodné době odpovídala poplatku pro malý podnik v případě společné žádosti o registraci látky v množství převyšujícím 1 000 tun.
- 4 Dne 15. července 2012 vyzvala ECHA žalobkyni, aby předložila některé dokumenty za účelem ověření prohlášení, jímž se označila za malý podnik.
- 5 Po výměně dokumentů a e-mailů přijala ECHA dne 14. června 2013 rozhodnutí SME(2013) 2249. V tomto rozhodnutí měla ECHA za to, že jí nebyly předloženy důkazy nutné k tomu, aby dospěla k závěru, že žalobkyně je malým podnikem, a že podle čl. 4 odst. 1 rozhodnutí MB/D/29/2010 bude žalobkyně muset uhradit poplatek vztahující se na velké podniky. Za těchto okolností informovala ECHA žalobkyni, že jí zašle fakturu k zaplacení rozdílu mezi poplatkem, který byl zaplacen původně, a poplatkem v konečné výši, a dále fakturu na částku 19 900 eur k zaplacení administrativního poplatku.
- 6 Dne 17. června 2013 zaslala žalobkyně ECHA e-mail, k němuž byly připojeny nové dokumenty. Žalobkyně rovněž ECHA požádala o vyjasnění stran výpočtu žalobkyniny velikosti.
- 7 Dne 2. července 2013 odpověděla ECHA žalobkyni, že její žádost chápe jako podání, kterým ji fakticky vyzývá k tomu, aby svůj postoj přehodnotila. Zejména s ohledem na žalobkyninu snahu vyjasnit skutkový stav v projednávaném případě ECHA uvedla, že se výjimečně rozhodla vzít v úvahu doplňující informace, které jí lze předložit.

- 8 Po nové výměně dokumentů a e-mailů přijala ECHA dne 15. října 2013 rozhodnutí SME(2013) 3665 (dále jen „napadené rozhodnutí“). V tomto rozhodnutí měla ECHA za to, že důkazy předložené po vydání rozhodnutí SME(2013) 2249 nemohou mít vliv na závěr, který je v uvedeném rozhodnutí obsažen. ECHA především upřesnila, že žalobkyně nepředložila informace o společnosti Compagnie d'Investissement des Alpes SA, „nepřímém partnerském podniku“. Na tomto základě dospěla ECHA k závěru, že žalobkyně nepředložila důkazy nutné k tomu, aby umožnily mít za to, že je malým podnikem. ECHA rovněž upřesnila, že lhůta splatnosti faktur vystavených po přijetí rozhodnutí SME(2013) 2249 uplynula, a že jí proto zašle faktury nové.
- 9 Dne 15. října 2013 vystavila ECHA na základě napadeného rozhodnutí fakturu č. 10045647 na částku 13 950 eur a fakturu č. 10045649 na částku 19 900 eur.

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

- 10 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 16. prosince 2013 podala žalobkyně projednávanou žalobu. Tato žaloba je součástí souboru souvisejících věcí.
- 11 O první z těchto souvisejících věcí bylo rozhodnuto zrušujícím rozsudkem ze dne 2. října 2014, Spraylat v. ECHA (T-177/12, EU:T:2014:849).
- 12 Dne 8. ledna 2015 byly účastnice řízení v rámci organizačních procesních opatření podle článku 64 jednacího řádu Tribunálu ze dne 2. května 1991 vyzvány, aby se vyjádřily k případné relevanci rozsudku ze dne 2. října 2014, Spraylat v. ECHA (T-177/12, EU:T:2014:849) pro nyní projednávaný spor a odpověděly na jednu otázku. Účastnice řízení této žádosti ve stanovené lhůtě vyhověly.
- 13 Dne 13. listopadu 2015 se Tribunál (šestý senát) na základě návrhu soudce zpravodaje rozhodl, že zahájí ústní část řízení a v rámci organizačních procesních opatření podle článku 89 svého jednacího řádu vyzval účastnice řízení, aby odpověděly na některé otázky a předložily některé dokumenty. Účastnice řízení těmto žádostem vyhověly ve stanovené lhůtě.
- 14 Dne 8. ledna 2016 v návaznosti na organizační procesní opatření ze dne 13. listopadu 2015 navrhla ECHA nové důkazy. Tyto důkazní návrhy byly založeny o spisu.
- 15 Řeči účastnic řízení a jejich odpovědi na otázky položené Tribunálem byly vyslechnuty na jednání konaném dne 20. ledna 2016.
- 16 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:
- zrušil napadené rozhodnutí;
  - přiznal jí ve světle dokumentů daných k dispozici ECHA postavení MSP tím, že nařídí, že se šetření omezí na čtyři společnosti;
  - uplatnil snížení poplatku upravené pro MSP;
  - zrušil fakturu č. 10029302 na 9 300 eur požadovaných z důvodu rozdílu oproti poplatku v plné výši, který byl vůči ní uplatněn;
  - zrušil fakturu č. 10043954 vystavenou ECHA za účelem zaplacení administrativního poplatku.

- 17 Ve své replice žalobkyně vedle čtyř výše uvedených návrhových žádání navrhuje, aby Tribunál rovněž:
- zrušil fakturu č. 10045647 ze dne 15. října 2013 na částku 13 950 eur požadovaných z důvodu rozdílu oproti poplatku v plné výši, který byl vůči ní uplatněn, a uložil povinnost k vrácení částky zaplacené dne 24. ledna 2014;
  - zrušil fakturu č. 10045649 ze dne 15. října 2013 vystavenou ECHA za účelem zaplacení administrativního poplatku;
  - uložil žalované náhradu nákladů řízení.
- 18 V odpověď na organizační procesní opatření ze dne 13. listopadu 2015 (bod 13 výše) žalobkyně upřesnila, že upouští od návrhových žádání znějících na zrušení faktur č. 10029302 a č. 10043954.
- 19 ECHA navrhuje, aby Tribunál:
- žalobu zamítl;
  - uložit žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

K přípustnosti některých bodů návrhových žádání

- 20 Pokud jde zaprvé o druhý a třetí bod návrhových žádání obsažené v žalobě, které jednak směřují k tomu, aby ve světle dokumentů, které dala k dispozici ECHA, bylo žalobkyni přiznáno postavení MSP a nařízeno, aby se šetření omezilo na čtyři společnosti, a jednak ke snížení poplatku stanovenému ve prospěch MSP, je třeba připomenout, že soudu Evropské unie nepřísluší, aby v rámci kontroly legality, kterou provádí, ukládal orgánům povinnosti nebo je nahrazoval, nýbrž je na dotčeném správním orgánu, aby přijal opatření, která jsou nutná k provedení rozsudku vydaného v rámci řízení o neplatnosti (viz rozsudek ze dne 15. září 1998, *European Night Services* a další v. Komise, T-374/94, T-375/94, T-384/94 a T-388/94, EU:T:1998:198, bod 53 a citovaná judikatura). Druhý a třetí bod návrhových žádání je tedy třeba odmítnout jako nepřipustné.
- 21 Zadruhé, pokud jde o body návrhových žádání vznesené poprvé ve stadiu repliky, které směřují ke zrušení faktury č. 10045647 a vrácení částky zaplacené dne 24. ledna 2014 a dále ke zrušení faktury č. 10045649, je třeba připomenout, že na základě čl. 44 odst. 1 písm. d) jednacího řádu ze dne 2. května 1991 je žalobce povinen uvést své návrhy v žalobě. Z judikatury kromě toho vyplývá, že podmínka zakotvená v čl. 48 odst. 2 jednacího řádu ze dne 2. května 1991, který umožňuje předkládat pouze takové nové důvody, které se zakládají na právních a skutkových okolnostech, které vyšly najevo v průběhu řízení, se *a fortiori* vztahuje i na jakékoli změny návrhových žádání. Není-li tedy právních a skutkových okolností, které by vyšly najevo v průběhu písemné části řízení, lze brát v úvahu pouze návrhová žádání obsažená v žalobě, kterou bylo řízení zahájeno, a opodstatněnost žaloby musí být zkoumána výlučně z hlediska návrhových žádání obsažených v žalobě, kterou bylo řízení zahájeno (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 13. září 2013, *Berliner Institut für Vergleichende Sozialforschung* v. Komise, T-73/08, nezveřejněný, EU:T:2013:433, body 42 a 43 a citovaná judikatura).
- 22 V projednávaném případě je třeba konstatovat, že podle žalobkyniných vlastních slov, jakož i podle toho, co plyne z příloh repliky, jsou faktury č. 10045647 a č. 10045649 datovány ke dni 15. října 2013, tedy k témuž dni jako napadené rozhodnutí. Žalobkyně neuplatnila nic, co by umožňovalo domněnku,

že uvedené faktury byly doručeny až po podání této žaloby. Neexistuje tedy žádná právní ani skutková okolnost, která by vyšla najevo během písemné části řízení a která by odůvodňovala opožděně podaná návrhová žádání vztahující se k uvedeným fakturám.

- 23 Mimoto je každopádně třeba připomenout, že podle ustálené judikatury jsou akty napadnutelnými žalobou na neplatnost ve smyslu článku 263 SFEU pouze opatření, která vyvolávají závazné právní účinky, jež mohou ovlivnit zájmy žalobce tím, že jasně mění jeho právní postavení (rozsudek ze dne 11. listopadu 1981, IBM v. Komise, 60/81, EU:C:1981:264, bod 9; usnesení ze dne 4. října 1991, Bosman v. Komise, C-117/91, EU:C:1991:382, bod 13, a rozsudek ze dne 15. ledna 2003, Philip Morris International v. Komise, T-377/00, T-379/00, T-380/00, T-260/01 a T-272/01, EU:T:2003:6, bod 77).
- 24 Při rozhodování, zda lze opatření, jehož zrušení je navrhováno, napadnout žalobou, je třeba přihlížet k jeho obsahu, jelikož forma, v jaké byl přijat, je v tomto ohledu v zásadě irelevantní (rozsudky ze dne 11. listopadu 1981, IBM v. Komise, 60/81, EU:C:1981:264, bod 9; ze dne 28. listopadu 1991, Lucembursko v. Parlament, C-213/88 a C-39/89, EU:C:1991:449, bod 15, a ze dne 24. března 1994, Air France v. Komise, T-3/93, EU:T:1994:36, body 43 a 57).
- 25 Kromě toho rozhodnutí, které toliko potvrzuje dřívější rozhodnutí, není napadnutelným aktem, takže žaloba směřující proti takovému rozhodnutí je nepřijatelná (rozsudky ze dne 25. října 1997, Metro SB-Großmärkte v. Komise, 26/76, EU:C:1977:167, bod 4, a ze dne 5. května 1998, Spojené království v. Komise, C-180/96, EU:C:1998:192, body 27 a 28; viz rovněž usnesení ze dne 10. června 1998, Cementir v. Komise, T-116/95, EU:T:1998:120, bod 19 a citovaná judikatura).
- 26 Pokud jde o koncept potvrzujícího aktu, z judikatury vyplývá, že určitý akt se za akt, kterým se toliko potvrzuje dřívější rozhodnutí, považuje tehdy, pokud neobsahuje žádný nový prvek oproti dřívějším rozhodnutím a pokud mu nepředcházela nová přezkoumání postavení adresáta tohoto rozhodnutí (rozsudek ze dne 7. února 2001, Inpesca v. Komise, T-186/98, EU:T:2001:42, bod 44, a usnesení ze dne 29. dubna 2004, SGL Carbon v. Komise, T-308/02, EU:T:2004:119, bod 51).
- 27 V projednávané věci je třeba uvést, že na rozdíl od situace ve věci, v níž byl vydán rozsudek ze dne 2. října 2014, Spraylat v. ECHA (T-177/12, EU:T:2014:849), odkazuje rozhodnutí SME(2013) 2249, na které se v napadeném rozhodnutí poukazuje, výslovně na rozhodnutí MB/D/29/2010 ve znění rozhodnutí MB/21/2012/D a upřesňuje, že „ECHA vystaví [...] fakturu na administrativní poplatky ve výši 19 900 eur.“ Rozhodnutí SME(2013) 2249 rovněž uvádí, že ECHA vystaví dodatečnou fakturu za podání, aby byl pokryt rozdíl mezi původně zaplaceným poplatkem a poplatkem stanoveným nařízením č. 340/2008 pro velké podniky. V napadeném rozhodnutí kromě toho ECHA upřesnila, že žalobkyni zašle nové faktury, které nahradí faktury č. 10043953 a č. 10043954 vydané po přijetí rozhodnutí SME(2013) 2249, jejichž lhůta splatnosti uplynula. Z toho plyne, že napadené rozhodnutí, vykládané ve světle rozhodnutí SME(2013) 2249, obsahovalo podstatné prvky povinností žalobkyně ve vztahu k ECHA. Faktury č. 10045647 a č. 10045649 mají tedy povahu aktů, jimiž se toto rozhodnutí provádí, a jsou potvrzujícími akty ve smyslu judikatury citované v bodě 26 výše (viz *per analogiam* usnesení ze dne 30. června 2009, CPEM v. Komise, T-106/08, nezveřejněné, EU:T:2009:228, bod 32).
- 28 S ohledem na tyto skutečnosti je třeba ty body návrhových žádání, které znějí na zrušení faktury č. 10045647, na vrácení částky zaplacené dne 24. ledna 2014 a na zrušení faktury č. 10045649, poprvé vznesené ve stadiu repliky, odmítnout jako nepřijatelné.
- 29 S ohledem na to, co bylo uvedeno výše, je třeba přezkoumání této žaloby omezit na návrh na zrušení napadeného rozhodnutí.

K věci samé

- 30 Žalobkyně se na podporu své žaloby dovolává dvou důvodů. První důvod vychází v podstatě z nesprávného výkladu doporučení 2003/361. Druhý důvod souvisí s protiprávností odmítnutí přiznat žalobkyni postavení MSP.

K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z nesprávného výkladu doporučení 2003/361

- 31 Žalobkyně, která připomíná relevantní ustanovení doporučení 2003/361, uvádí, že za účelem výpočtu velikosti podniku je třeba k údajům o podniku připočíst údaje o případných partnerských podnicích (jakož i údaje o podnicích, které jsou s nimi propojeny) a údaje o případných propojených podnicích (jakož i údaje o jejich partnerských podnicích, které na ně bezprostředně navazují). V projednávané věci měla ECHA nesprávně za to, že společnosti Medini Ltd a A. L. O. Immobilien GmbH jsou ve vztahu k žalobkyni „partnerskými podniky“. Tyto podniky jsou ve skutečnosti partnery společnosti I. C. B. Srl, která je podnikem propojeným s žalobkyní. Kromě toho ani společnost Compagnie d'Investissement des Alpes ani případné partnerské podniky společnosti Medini, ke kterým si ECHA vyžádala informace, nejsou partnerskými podniky společnosti I. C. B. a *a fortiori* na posledně uvedený podnik bezprostředně nenavazují. Za účelem určení velikosti žalobkyně je tedy třeba brát v úvahu výlučně údaje o žalobkyni, údaje o společnosti I. C. B. (jakožto o propojeném podniku) a údaje o společnostech Medini a A. L. O. Immobilien (jakožto o partnerských podnicích společnosti I. C. B.). Veškeré relevantní informace týkající se těchto podniků žalobkyně ECHA zaslala. Jde-li o to, jak ECHA ve svých písemnostech vykládá čl. 6 odst. 3 druhý pododstavec přílohy doporučení 2003/361, žalobkyně zdůrazňuje, že pojem „výlučně“ se v italském znění uvedeného doporučení nevyskytuje. Kromě toho by výklad ECHA vedl k tomu, že by se údaje o partnerských podnicích nebo propojených podnicích braly v úvahu „do nekonečna“. Tento výklad by byl nepřiměřeně extenzivní. Žalobkyně není součástí skupiny podniků, která by zahrnovala společnost Compagnie d'Investissement des Alpes nebo případné partnerské podniky společnosti Medini. Uživatelská příručka k definici MSP zveřejněná Evropskou komisí, dostupná na internetu (dále jen „uživatelská příručka k definici MSP“), které se ECHA dovolává ve svých písemnostech, žalobkynin výklad potvrzuje.

- 32 ECHA předně uvádí, že podniky Medini a A. L. O. Immobilien nebyly za partnery žalobkyně považovány. Napadené rozhodnutí kromě toho odkazuje na společnost Compagnie d'Investissement des Alpes jakožto na „nepřímý“ partnerský podnik žalobkyně. Žádosti o informace týkající se tohoto podniku i o podnicích, které jsou potenciálně propojeny se společností Medini, mají svůj základ v článku 6 přílohy doporučení 2003/361. S ohledem na čl. 6 odst. 3 druhý pododstavec přílohy doporučení 2003/361 se ECHA snažila posoudit zvláště údaje o dvou partnerských podnicích společnosti I. C. B. (totiž o společnostech Medini a A. L. O. Immobilien). ECHA uvádí, že za tímto účelem uplatnila čl. 6 odst. 3 první pododstavec, který poskytuje vodítka pro to, jak údaje o partnerském podniku propojeného podniku sestavit. Proto ECHA vyzvala žalobkyni, aby jí poskytla údaje o společnostech A. L. O. Immobilien a Medini i údaje o podnicích, které jsou s těmito společnostmi propojeny (neboli o společnosti Compagnie d'Investissement des Alpes). Tato výzva je kromě toho v souladu se zněním čl. 6 odst. 3 druhého pododstavce přílohy doporučení 2003/361, který na rozdíl od toho, co je stanoveno pro nezávislé podniky, nezakotvuje, že by se sestavení údajů partnerských podniků propojených s daným podnikem mělo provádět „výlučně“ na základě účtů těchto podniků. ECHA zdůrazňuje, že pojem „výlučně“ přebírá řada jazykových znění doporučení 2003/361. ECHA tedy čl. 6 odst. 3 druhý pododstavec přílohy doporučení 2003/361 vykládá tak, že jí ukládá, aby brala v úvahu údaje všech společností propojených s partnerskými podniky, na které uvedený článek odkazuje. Opačný výklad by měl za následek, že to, zda bude podniku přiznáno postavení MSP, by se lišilo v závislosti na tom, zda jsou partnerské podniky podniků propojených s daným podnikem zahrnuty do konsolidovaného účetnictví podniků, s nimiž jsou propojeny (v projednávané věci společnost Compagnie d'Investissement des Alpes), nebo nikoli. Tento výklad je rovněž v souladu s požadavkem restriktivního výkladu, který je třeba uplatňovat, pokud jde o doporučení 2003/361. Je rovněž v souladu s uživatelskou příručkou k definici MSP a zvláště s vysvětlivkou a přílohami

k uvedené příručce. ECHA doplňuje, že pojem „skupina podniků“, jak jej prezentuje žalobkyně, jde proti ustanovením doporučení 2003/361. Příslušnost podniku ke skupině závisí na vztazích, jaké má s dalšími podniky, a nikoli na existenci holdingu. ECHA zdůrazňuje, že v projednávané věci je jeden z akcionářů a členů statutárního orgánu společnosti I. C. B. rovněž předsedou správní rady žalobkyně a členem statutárního orgánu A. L.O Immobilien. Před rozhodnutím o tom, zda má žalobkyně postavení MSP, je tedy nezbytné analyzovat údaje o společnosti Compagnie d'Investissement des Alpes.

- 33 Úvodem je třeba uvést, že jak nařízení č. 1907/2006 v článku 3, tak nařízení č. 340/2008 v bodě 9 odůvodnění a článku 2 odkazují za účelem definice MSP na doporučení 2003/361.
- 34 Doporučení 2003/361 obsahuje přílohu, jejíž hlava I se týká „definic[omissis] mikropodniků a malých a středních podniků přijat[ých] Komisí“. Článek 2 uvedené hlavy je nadepsán „Počet zaměstnanců a finanční prahy vymezující kategorie podniků“.
- 35 V případě nezávislého podniku, tj. podniku, který není označen za „partnerský podnik“ nebo „propojený podnik“ ve smyslu čl. 3 odst. 2 a 3 přílohy doporučení 2003/361, se údaje včetně počtu zaměstnanců v souladu s čl. 6 odst. 1 uvedené přílohy sestavují výlučně na základě účtů tohoto podniku.
- 36 V případě podniku, který má partnerské nebo propojené podniky, se údaje včetně údajů o počtech zaměstnanců sestavují na základě účtů a dalších údajů podniku nebo na základě konsolidované účetní závěrky podniku, je-li sestavována, nebo konsolidované účetní závěrky, do které je podnik zahrnut v rámci konsolidace, a to v souladu s čl. 6 odst. 2 prvním pododstavcem přílohy doporučení 2003/361. Na základě čl. 6 odst. 2 druhého a třetího pododstavce přílohy doporučení 2003/361 je k těmto údajům třeba v poměru k procentuálnímu podílu na základním kapitálu či na hlasovacích právech podle toho, která z hodnot je vyšší, připočítat údaje o partnerských podnicích daného podniku (které na něj bezprostředně navazují) a současně 100 % údajů o podnicích, které jsou s daným podnikem přímo či nepřímo propojeny, pokud tyto hodnoty již nejsou zahrnuty do konsolidované účetní závěrky.
- 37 Pro účely použití čl. 6 odst. 2 přílohy doporučení 2003/361 se údaje o partnerských podnicích daného podniku získávají z účetních záznamů těchto partnerských podniků a z ostatních jejich údajů, případně konsolidovaných, pokud existují, k nimž se připočte 100 % údajů o podnicích, které jsou s těmito partnerskými podniky propojeny, ledaže jejich účetní údaje již byly zahrnuty do konsolidované účetní závěrky, a to na základě čl. 6 odst. 3 prvního pododstavce přílohy doporučení 2003/361. Pokud jde o údaje o podnicích, které jsou s daným podnikem propojeny, ty vyplývají z jejich účetních záznamů a ostatních jejich údajů, případně konsolidovaných, pokud existují. S těmito údaji jsou poměrným způsobem agregovány údaje o všech případných partnerských podnicích těchto propojených podniků, které na něj bezprostředně navazují, ledaže jejich účetní údaje již byly zahrnuty do konsolidované účetní závěrky v podílu odpovídajícím alespoň procentuálnímu podílu na základním kapitálu či na hlasovacích právech podle toho, která z procentuálních hodnot je vyšší, a to na základě čl. 6 odst. 3 druhého pododstavce přílohy doporučení 2003/361.
- 38 V projednávané věci ECHA v napadeném rozhodnutí uvedla, že žalobkyně nepředložila informace o „nepřímém partnerském podniku“, společnosti Compagnie d'Investissement des Alpes SA. Na tomto základě dospěla ECHA k závěru, že žalobkyně nepředložila důkazy nutné k tomu, aby bylo možné mít za to, že je malým podnikem.
- 39 ECHA upřesnila své důvody, pokud jde o výzvu k poskytnutí informací o společnosti Compagnie d'Investissement des Alpes, v e-mailu ze dne 17. července 2013 a v dopise ze dne 15. října 2013, č. j. SME(2013) 3666, připojených k napadenému rozhodnutí.

- 40 V e-mailu ze dne 17. července 2013 ECHA uvedla, že společnost Compagnie d'Investissement des Alpes je třeba považovat za partnerský podnik žalobkyně, protože je nepřímou propojena se společností A. L. O. Immobilien, která je sama žalobkyninou partnerkou. Podle ECHA bylo proto nutné při určování velikosti žalobkyně vzít v úvahu údaje o společnosti Compagnie d'Investissement des Alpes. ECHA v tomto ohledu odkázala na články 3 a 6 přílohy doporučení 2003/361.
- 41 V dopise ze dne 15. října 2013, připojeném k napadenému rozhodnutí, ECHA připomněla, jaký význam má článek 6 přílohy doporučení 2003/361 jako celek, pokud jde o údaje o společnostech Medini, A. L. O. Immobilien a Compagnie d'Investissement des Alpes. ECHA, která citovala ustanovení čl. 6 odst. 3 druhého pododstavce přílohy doporučení 2003/361, měla především za to, že použití pojmů „které na něj bezprostředně navazují“ neomezuje vztahy k danému podniku. ECHA „navíc“ uvedla, že údaje o společnosti Compagnie d'Investissement des Alpes jsou požadovány na základě čl. 6 odst. 3 prvního pododstavce přílohy doporučení 2003/361 „v tom rozsahu, ve kterém se podle tohoto článku údaje o partnerských podnicích (tj. o společnostech Medini a A. L. O. Immobilien) daného podniku sestavují na základě účtů a dalších údajů podniku nebo na základě konsolidované účetní závěrky podniku, je-li sestavována“, nebo „ke kterým se připočte 100 % údajů všech podniků, které jsou s těmito partnerskými podniky (tj. A. L. O. Immobilien) přímo či nepřímou propojeny (tj. společnosti Compagnie d'Investissement des Alpes), pokud tyto hodnoty nejsou již zahrnuty do konsolidované účetní závěrky.“ ECHA měla konečně za to, že v rozsahu, v němž je společnost Compagnie d'Investissement des Alpes propojena se společností A. L. O. Immobilien, která byla partnerem společnosti I. C. B., která je sama propojena s žalobkyní, je za účelem sestavení celkových údajů o žalobkyni třeba brát v úvahu údaje o společnosti Compagnie d'Investissement des Alpes, která je „nepřímým partnerem“. „Z toho důvodu“ ECHA žalobkyni uvedla, že obdržela napadené rozhodnutí, čímž potvrdila, že není způsobilá k snížení poplatku.
- 42 Z důvodů, o které se ECHA opírala, plyne, jednak že právním základem, podle kterého ECHA na žalobkyni požadovala sdělení informací o společnosti Compagnie d'Investissement des Alpes, byl čl. 6 odst. 3 první pododstavec přílohy doporučení 2003/361, a jednak že skutečnost, že žalobkyně tyto informace nesdělila, byla důvodem, proč bylo napadené rozhodnutí přijato.
- 43 V tomto ohledu je zaprvé třeba připomenout vazby, které měla žalobkyně v okamžiku rozhodných skutečností s dalšími podniky a které nejsou stranami zpochybňovány, jak potvrdily při jednání. Žalobkyně byla předně propojena se společností I. C. B., která držela většinu základního kapitálu žalobkyně. Společnost I. C. B. byla dále partnerkou dvou podniků, společnosti Medini a společnosti A. L. O. Immobilien, ve kterých držela více než 25 %, ale méně než 50 % základního kapitálu. Společnost A. L. O. Immobilien byla konečně propojena se společností Compagnie d'Investissement des Alpes, jelikož posledně uvedená společnost držela většinu základního kapitálu, a tedy *a priori* hlasovací práva akcionáře první společnosti.
- 44 Zadruhé je třeba uvést, že s ohledem na skutkové okolnosti projednávané věci neumožňoval právní základ, kterého se ECHA dovolávala, požadovat na žalobkyni informace o společnosti Compagnie d'Investissement des Alpes. Z článku 6 odst. 3 prvního pododstavce přílohy doporučení 2003/361 totiž jasně plyne, že toto ustanovení se vztahuje na posuzování údajů o partnerských podnicích „daného podniku“, tj. podniku, který je v rámci doporučení 2003/361 předmětem přezkumu s cílem určit jeho velikost. V projednávané věci přitom společnosti Medini a A. L. O. Immobilien nejsou oproti tomu, co ECHA uvedla v dopise ze dne 15. října 2013, partnerskými podniky žalobkyně ve smyslu čl. 3 odst. 2 přílohy doporučení 2003/361. ECHA to ostatně při jednání sama uznala. Pokud jde o pojem „nepřímý“ partnerský podnik, kterého se dovolávala ECHA v rámci správního řízení i v řízení před Tribunálem, tento není v doporučení 2003/361 zahrnut.
- 45 Zatřetí je třeba odmítnout výklad napadeného rozhodnutí, který ECHA provádí ve svých písemnostech a podle kterého se údaje o obou partnerských podnicích společnosti I. C. B., totiž o společnostech Medini a A. L. O. Immobilien, snažila posoudit na základě čl. 6 odst. 3 druhého pododstavce přílohy doporučení 2003/361 a za tímto účelem uplatnila první pododstavec odst. 3 čl. 6 uvedené přílohy,

který poskytuje vodítka, jak sestavit údaje o partnerském podniku propojeného podniku. Takový výklad totiž naráží na znění dopisu ze dne 15. října 2013. Ten zdůrazňuje, že jednak ECHA požádala o údaje o společnosti Compagnie d'Investissement des Alpes na základě čl. 6 odst. 3 prvního pododstavce přílohy doporučení 2003/361 a jednak ECHA uplatnila toto ustanovení v projednávané věci.

- 46 Začtvrté, i když – jak ECHA uvádí ve svých písemnostech – bylo jejím úmyslem uplatnit čl. 6 odst. 3 druhý pododstavec přílohy doporučení 2003/361, a pak v tomto rámci odkázat na první pododstavec téhož odstavce, tato argumentace z dokumentů předložených v rozpravě jasně a jednoznačně neplyne a každopádně by nebyla v souladu s povinností uvést odůvodnění, která na ECHA dopadá na základě článku 296 SFEU.
- 47 Zapáté a pro doplnění nelze přijmout, jak ECHA vykládá ustanovení přílohy doporučení 2003/361. Jak bylo uvedeno výše, čl. 6 odst. 3 první pododstavec přílohy doporučení 2003/361 se totiž týká pouze údajů o partnerském podniku „daného podniku“. Toto ustanovení se netýká partnerských podniků podniku propojeného s daným podnikem, na které dopadá čl. 6 odst. 3 druhý pododstavec přílohy doporučení 2003/361. Článek 6 odst. 3 první pododstavec přílohy doporučení 2003/361 tedy nemůže sloužit k tomu, aby se podle něj sestavovaly údaje o partnerských podnicích, na které dopadá druhý pododstavec téhož odstavce. Tento výklad potvrzuje skutečnost, že čl. 6 odst. 3 první pododstavec přílohy doporučení 2003/361 je koncipován, jak jasně uvádí jeho návětí, „pro účely použití odstavce 2“, a nikoli pro účely použití čl. 6 odst. 3 druhého pododstavce této přílohy. Kromě toho je třeba odmítnout argument, který ECHA vznesla během jednání a podle kterého by pojem „daný podnik“ bylo v podstatě možné vykládat tak, že se vztahuje na všechny podniky, jejichž údaje je třeba shromáždit, v projednávaném případě zejména na společnost A. L. O. Immobilien. Mimo to, že tento výklad není v souladu s účelem doporučení 2003/361, jímž je určit velikost daného podniku, a nikoli podniků, které s ním mají vazby, mohl by tento výklad vést v některých případech k tomu, že se v úvahu budou neomezeně brát údaje o podnicích, které na daný podnik bezprostředně navazují, což ECHA při jednání uznala. Takový výklad by přitom zjevně šel proti znění doporučení 2003/361, které směřuje k tomu, aby se s určitými mezemi, které jsou uvedeným doporučením výslovně stanoveny, braly v úvahu údaje o jiných podnicích, než je daný podnik.
- 48 Ostatní argumenty předložené ECHA nemohou tento závěr zpochybnit.
- 49 Pokud jde zejména o použití výrazu „výlučně“ ve většině jazykových znění čl. 6 odst. 1 přílohy doporučení 2003/361 a podle ECHA v podstatě i v italském znění uvedeného článku, je třeba uvést, že jeho smyslem je zavést rozlišování mezi nezávislým podnikem, u něhož je třeba vycházet pouze z jeho účtů, a podnikem, který nezávislý není a u něhož se vychází z účtů a údajů o partnerských a propojených podnicích. Skutečnost, že se výraz „výlučně“ nevyskytuje v čl. 6 odst. 3 druhém pododstavci přílohy doporučení 2003/361, tedy nemůže znamenat, že by ECHA mohla brát údaje o podnicích, které na daný podnik bezprostředně navazují, v úvahu neomezeně.
- 50 Pokud jde o uživatelskou příručku k definici MSP zveřejněnou Komisí na internetu, je třeba předně uvést, že tato příručka, na kterou ECHA odkazuje ve svých písemnostech, je mladšího data než napadené rozhodnutí. Dále je třeba připomenout, že jak nařízení č. 1907/2006 v článku 3, tak nařízení č. 340/2008 v bodě 9 odůvodnění a článku 2 odkazují za účelem definice MSP na doporučení 2003/361, a nikoli na uživatelskou příručku k definici MSP. Uvedená uživatelská příručka nemůže konečně zpochybnit smysl pojmů používaných doporučením 2003/361, a to zejména s ohledem na zásadu právní jistoty.
- 51 Pokud jde o argument, jehož se ECHA dovolává před Tribunálem a podle něhož má žalobkyně náležet do „skupiny podniků“, a nehledě na skutečnost, že ECHA neupřesnila, jaký právní základ by jí tuto případnou skutečnost v projednávaném případě umožňoval zohlednit, z důkazů předložených v rozpravě, a to zejména z rozhodnutí SME(2013) 2249, e-mailu ze dne 17. července 2013, z dopisu ze dne 15. října 2013 a z napadeného rozhodnutí neplyne, že by ECHA o tuto skutečnost svou žádost ve věci Compagnie d'Investissement des Alpes opírala.

52 S ohledem na všechny tyto skutečnosti je třeba mít za to, že právní základ, ze kterého v projednávaném případě ECHA vycházela, neodůvodňoval výzvu s ohledem na společnost Compagnie d'Investissement des Alpes zaslanou žalobkyni.

53 Prvnímu důvodu vznesenému na podporu žaloby je proto třeba vyhovět, a v důsledku toho napadené rozhodnutí zrušit.

K druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z protiprávnosti odmítnutí přiznat žalobkyni postavení MSP

54 S ohledem na argumentaci rozvedenou v rámci prvního žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že ECHA měla zohlednit 100 % údajů o ní samotné, 100 % údajů o společnosti I. C. B., 40 % údajů o společnosti Medini a 36,66 % údajů o společnosti A.L.O. Immobilien. Údaje o společnosti Compagnie d'Investissement des Alpes a o případných partnerských podnicích společnosti Medini nejsou pro určení její velikosti relevantní. ECHA jí tedy nemohla odepřít postavení MSP s poukazem na to, že nedošlo k předání požadovaných dokumentů.

55 ECHA připomíná, že výklad doporučení 2003/361, jak jej navrhuje žalobkyně, nerespektuje ani jeho ustanovení, ani jeho cíle, tím méně pak údaje z uživatelské příručky k definici MSP. ECHA se tedy nedopustila žádného nesprávného posouzení, když měla za to, že žalobkyně nemůže mít postavení MSP, poněvadž nebyla s to poskytnout veškeré údaje nutné k prokázání toho, že má na snížení registračních poplatků právo.

56 V tomto ohledu je třeba připomenout, že skutečnost, že nedošlo ke sdělení informací o společnosti Compagnie d'Investissement des Alpes, bylo důvodem pro přijetí napadeného rozhodnutí a zejména pro odmítnutí ECHA přiznat žalobkyni snížení poplatku.

57 Jak přitom bylo konstatováno v rámci prvního žalobního důvodu, právní základ, ze kterého v projednávané věci ECHA vycházela, neodůvodňoval žádost ohledně společnosti Compagnie d'Investissement des Alpes, zaslanou žalobkyni.

58 ECHA se tedy dopustila nesprávného posouzení i tím, že měla za to, že odmítnutí přiznat žalobkyni snížení poplatku lze v pojednávané věci opírat o to, že nebyly sděleny informace o společnosti Compagnie d'Investissement des Alpes,

59 V důsledku toho je třeba učinit závěr, že druhý důvod vznesený na podporu žaloby je opodstatněný, a prohlásit, že napadené rozhodnutí se zrušuje i na tomto základě.

K nákladům řízení

60 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že žalobkyně požadovala náhradu nákladů řízení a ECHA neměla v podstatné části ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (šestý senát)

rozhodl takto:

- 1) **Rozhodnutí Evropské agentury pro chemické látky (ECHA) SME(2013) 3665 ze dne 15. října 2013 se zrušuje.**

- 2) **Ve zbývající části se žaloba zamítá.**
- 3) **ECHA ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společností K Chimica Srl.**

Frimodt Nielsen

Dehousse

Collins

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 15. září 2016.

Podpisy.